

OZVĚNY Z ORATOŘE

4/2014

OBSAH:

Letní tábory „Mladých vynálezců“	3
Děti pro přírodu	3
Netradiční olympijské hry	5
„Nekonečný příběh“	6
Soustředění stolních tenistů	7
Tábor pro kluky na Orším hnízdě	8
Člověk a činy	10
Přístav – zábava v rubikově kostce	11
Uvítací olympiáda	12
Mezinárodní turnaj v polských Suwalkách	13
Letní florbalová soustředění	14
Don Bosko píše	15

LETNÍ TÁBORY „MLADÝCH VYNÁLEZCŮ“

Letos na začátku července proběhly dva třídní turnusy mladých vynálezců. Program obou turnusů byl podobný a probíhal převážně v dílně, kde se děti učily vyřezávat, lepit a zdobit jednodušší i složitější výrobky ze dřeva. Kromě toho si ale účastníci také vyrobili funkční model raketky a jednoduchého házedla a někteří zvládli též lampičku či domeček osvětlený LED diodou. Dále byly na pořadu dne skupinové úkoly a soutěže, které se započítávaly do "celotáborové etapové hry". Vrcholným bodem programu obou turnusů byl krátký "výlet" na louku k řece Lučině, kde se konalo slavnostní odpalování vyrobených raketek, které ve většině případů letěly moc pěkně a také byly po dopadu na zem skoro vždy nalezeny :-). No a na závěr každého turnusu se samozřejmě vyhodnotila celotáborová hra a obě soutěžící družstva dostala po zásluze větší či menší sladkou odměnu. Myslím si ale, že hlavní odměnou pro všechny účastníky byly společné zážitky a vlastnoručně vyrobené výrobky, které si odnesli s sebou domů:-).

Bobr

DĚTI PRO PŘÍRODU

Ve dnech 21. – 25. 7. 2014 proběhl na pobočce Šumbark příměstský tábor zaměřený na ochranu přírody, jako vyvrcholení péstitelsko-chovatelského zájmového útvaru, kterého se zúčastnilo 13 dětí, z převážné většiny celoročně navštěvující již zmíněný kroužek. Tento útvar a navazující tábor není zaměřen jen na to, aby si děti mohly hrát se zvířátky, ale především na jejich ochranu ve volnosti a s tím i ochranu přirozeného přírodního prostředí a to nejen pro živočichy v něm žijící, ale i pro nás, pro lidstvo samotné.

Většina lidí si dnes ani nemyslí, že by mohla něčím přispět k zastavení všeobecného ničení a znásilňování přírody samotné. A vždyť stačí tak málo, třeba nejjednodušší první krok, který může udělat každý z nás a to bez výjimky je třídění odpadů, a ruku na srdce přátelé, kdo z nás poctivě a pravidelně tuto činnost uskutečňuje?

Teprve v okamžiku, kdy si uvědomíme, že se sami ženeme do záhuby, teprve tehdy se nám může podařit něco s tím udělat. Jde jen o to zjistit, jak moc vlastně sami chceme překonat svou pohodlnost. Usilujme o to, a onen chemický pochod či přesvědčení se pak nastartuje sám od sebe.

Mým největším přáním je, aby si lidé uvědomili, jak nádherný je život na tomhle světě, plném tak různorodých a prazvláštních tvorů...

Toman Pavel

NETRADIČNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

V termínu 28. 7. 2014 – 2. 8. 2014 se uskutečnil tábor Taekwondo již tradičně opět v Hradci nad Moravicí. Letos to však bylo opravdu netradiční. Celý týden jsme totiž byli na netradičních olympijských hrách. Souboje byly těžké. Disciplíny, které vypadaly jednoduše, kolikrát naše olympijské borce rozhodily. Tréninky, hry, dobrodružství, lanové centrum, večerní hry, turnaj v kalču, bazén, vše jsme zvládli. Počasí nám sice moc nepřálo, ale když je dobrý kolektiv, radost nám nic nezkaží 😊.

Na příští prázdniny se taekwondisté opět těší 😊!

Martina

„NEKONEČNÝ PŘÍBĚH“

Bylo krásné ráno a všichni, kteří se rozhodli zachránit zemi fantazie, se sešli v Don Bosku ve městě. Celkem patnáct odvážných chlapců a dívek se tuto zemi rozhodlo zachránit tím, že uzdraví císařovnu této země.

Jako první jsme se trochu seznamovali. Během seznamování jsme našli prázdnou knihu Nekonečného příběhu, do které jsme zapisovali své zážitky. Poté již mohlo naplno propuknout náročné putování do země fantazie za lékem, který by uzdravil císařovnu. Po dlouhém putování jsme našli Morlora, který nám sice řekl, že ví o všem, ale o léku pro císařovnu neví. Poslal nás tedy do Sandonorika. K němu jsme se museli dostat přes tři zrádné a nebezpečné brány, které prověřily všechny naše smysly ve dne i v noci. Sandonoriko nám potom řeklo, že císařovna musí dostat nové jméno, ale to jí může dát jen lidský tvor. Kde ho však najít? A tak jsme putovali dále a hledali hranice fantazie. Ale ta žádné nemá.

Po spoustě různých úkolů jsme zjistili, že i když jsme v zemi fantazie, jsme ty děti, které mohou dát císařovně jméno. A tak jsme

měli celý večer a noc na přemýšlení, jaké dáme císařovně druhý den ráno jméno. Vše nakonec dopadlo dobře a po záchraně fantazie nám císařovna prozradila jak najít poklad na konci duhy. Ten jsme po náročném putování opravdu našli a vyměnili ho za dobroty.

Tak jsme si užili pěkných pět dní na tomto příměstském táboře. Byli jsme na jednodenním výletě, na stezce odvahy, poštípali nás komáři, ale fantazii jsme zachránili.

„SOUSTŘEDĚNÍ STOLNÍCH TENISTŮ“

Každý, kdo si myslel, že to bude procházka růžovou zahradou, tak se mýlil. Čekal nás týden tvrdé dřiny, ale také smíchu, her a zábavy.

Deset stolních tenistů se rozdělilo na dvě skupiny. Jedna dělala vždy fyzickou přípravu a ta druhá pilovala svou techniku na pinkponkových stolech. Po hodině a půl se tyto skupiny prohodily a pokračovalo se v pinkponkové přípravě a fyzičce. Takto to fungovalo dvoufázově, dopoledne a odpoledne. Na fyzické přípravě si děti vyzkoušely svou rychlost, výbušnost, postřeh, ale také jak dokážou udržet balanc, nebo jak společně zvládnou řešit různé týmové úkoly. Ti, co hráli stolní tenis, pilovali zejména techniku jednotlivých úderů, aby byl dobře provedený se vším, co k tomu patří.

Kromě dřiny nás také čekal výlet, který si dvě party musely naplánovat samy. Po cestě děti plnily různé úkoly a rozhodoval čas, za který se všemi splněnými úkoly dokážou vylézt na Pustevny. Co náhoda nechtěla, obě skupiny na tom byly až neuvěřitelně na minutu stejně. Odměnou jim bylo lanové centrum Tarzanie, ve kterém si pěkně zařídili. Také jsme se byli podívat na přehradě, u které bylo třeba napřed rozdělat oheň, na kterém jsme si pak opekli párky. Tady nutno dodat, že jediná dívka na táboře musela všem klukům rozdělat oheň. Po setmění nás čekala stezka odvahy a pak již zpět do Don Boska, kde jsme přespali. Poslední den si děti zahrály turnaj o zmrzlý dort, na který byli pozváni i ti, co se soustředění nezúčastnily. Vítěz dostal zmrzlý dort v podobě nanukáče.

Věřím, že si všichni ze soustředění odnesli plno nových poznatků, které můžou i ve školním roce 2014/2015 dále rozvíjet v našem kroužku stolního tenisu, který je v pondělí a čtvrtek v době od 15 do 17 hodin.

Jirka

TÁBOR PRO KLUKY NA ORLÍM HNÍZDĚ

Ve dnech 16. – 21. srpna 2014 se uskutečnil tábor pro kluky poskládaný z ministrantů z Karviné a z Petrovic u Karviné. Tábor se uskutečnil, tak jak loni, v rekreačním středisku Orlí hnízdo.

Sešli jsme se v Karviné na vlakovém nádraží a vyjeli do Frýdlantu nad Ostravicí, kde také začala táborová hra o poklad Inků. Prvním úkolem bylo rozšifrovat cestou na Solárku a dál na Orlí hnízdo Alvarezovu závět, která byla navíc v angličtině. Postupně účastníci plnili různé úkoly a soutěže, například čepicová bitva, výroba vlajek, ponožkový golf a další hry. Nechyběla také noční hra, která účastníky zavedla do tajemného lesa Inků, kde hledali perly.

V úterý jsme se vypravili na celodenní výlet na Lysou horu. Odvážnější vyrazili přímo z Orliho hnízda pěšky, a ostatní se svezli autem do Ostravice na horní parkoviště. Všichni jsme se sešli na Lušinci, kde bohužel pro déšť výlet skončil, a museli jsme se vrátit. Ve středu odpoledne se účastníci vypravili pro poklad. Poklad byl pro mnohé velké překvapení, protože dostali čistou vodu. Při mši svaté se tato voda posvětila a všichni jsme obnovili křestní sliby, a v kázání otec Petr vyzdvihl význam vody v našem životě. Po mši svaté tento poklad byl vyměněn za odměny. Během tábora byla každý den mše svatá, kterou sloužili otec Jan Gacík z Havířova, otec Petr a nový pan farář Přemek z Karviné, kterým za to patří dík.

Také se patří poděkovat kuchyňskému personálu za výbornou a chutnou stravu, vedoucím, kteří připravovali program a starali se o kluky.

Alan

ČLOVĚK A ČINY

Tolik zla, nenávnosti, zlosti, podvodu, tolik obvinění je mezi lidmi. Proč jsou u nás lidé tak zlí? Velice často si kladu tuto otázku. Někdy myslím, že lidé v našem státě nejsou finančně zabezpečeni, honí se za prací, za něčím, velice často zanedbávají rodinu, děti, nemají čas ani na sebe. Lidé jsou nervózní, stresovaní, ukřiženi... Proč všichni někam spěchají?

My si neuvědomujeme, že máme jeden život před sebou a do hrobu si nic nevezmeme. Důležité pro každého člověka je zdraví, dobrá psychika, pohoda, klid jak doma tak v práci. Je to vůbec možné, aby to tak bylo?

Myslím si, že možné to je. Lidé by měli mezi sebou více komunikovat, řešit své problémy, měli by si vzájemně pomáhat, jeden druhému podat pomocnou ruku, zlo odhodit od sebe, měli by se mít mezi sebou rádi.

Všichni by si měli uvědomit, že tady na této planetě jsme jenom na chvíli a ještě si ubližujeme, ničíme sebe a druhé. Měli bychom si vážit života a zamyslet se nad sebou.

Míša

PŘÍSTAV – ZÁBAVA V RUBIKOVĚ KOSTCE

Od 15. 7. 2014 – 17. 7. 2014 se uskutečnil první letní příměstský tábor nové pobočky Přístav. Celá akce se uskutečnila na pobočce Šumbark. Některé děti z Přístavu tak poprvé opustily Prostřední Suchou a jely se podívat na jinou pobočku. Děti byly rozděleny do dvou větších skupin. Téma tábora bylo – Zábava v Rubikově kostce. Celou dobu probíhal pestrý program, kdy kouzelná Rubikova kostka, která skrývá tajemství her, byla ohrožena Trifidy!!! Děti se však nenechaly zastrašit. Rubikovu kostku nakonec zachránili svou vytrvalostí a aktivním přístupem. Rubikova kostka tak odhalila poklad, který celou dobu skrývala. Nikdo tak z tábora neodešel s prázdnou.

Jednoduše to bylo krásné dobrodružství plné her i napětí.

Dětem se tábor líbil. Doufáme, že i příští rok se k nám znovu spousta dětí připojí ☺.

Martina

UVÍTACÍ OLYMPIÁDA

Prázdniny skončily – zábava začíná - tento nový školní rok jsme zahájili uvítací olympiádou. Děti přišlo hodně a překvapivě nejen těch, které známe z loňských let, ale i mnoho nových. Připravili jsme si pro ně olympiádu plnou různých sportovních a zábavných disciplín zakončených výbornou vaječinou. Tu si děti s naší pomocí udělaly téměř samy.

Mě osobně se hlavně moc líbili kluci v akci při práci v kuchyni a to nejen při vaření, ale i při umývání nádobí. Naším hlavním úkolem je do nového školního roku pro všechny tyto děti připravit zajímavý program na každý den, ale také je získat pro spolupráci s námi.

Erika

11. - 14. 9. 2014 MEZINÁRODNÍ TURNAJ V POLSKÝCH SUWALKÁCH

Naši kamarádi salesiáni, kteří působí v polských Suwalkách nás pozvali na již čtvrtý roční jejich pinkponkového turnaje. Samozřejmě neváhali jsme a jeli. Přihlásilo se šest sportovců, kteří si tento turnaj chtěli užít.

Ve čtvrtek ráno jsme vyrazili směr Suwalki. Cesta trvala celý den, ale večer jsme zdárně dorazili na místo. Po ubytování a večeři jsme si prohlédli jezero a pak jsme hráli společenské hry. Cesta byla náročná, a tak se šlo spát docela brzy. Pátek byl už hracím dnem. Začalo se v jedenáct hodin. Do turnaje se přihlásilo celkem šest zemí v celkovém počtu 260 sportovců. Tento den byl opravdu dlouhý, hrálo se až do večerních hodin. Večer bylo jasné, že dva z našich hráčů postupují do bojů o medaile. Následoval volný program, byla možnost se vzájemně blíže seznámit. Trenéři měli posezení a děti zábavu na hotelu. V sobotu se opět hrálo. Zahráli si i ti, kteří nepostoupili. Nejlépe z našich skončil nakonec na sedmém místě Matěj Mazůrek.

Po náročném, dvoudenním sportování, nás čekal večerní oddech v aquaparku. Do hotelu jsme se vrátili pozdě večer, bylo třeba se pomalu balit, ještě něco zahrát, pobavit se s kamarády a honem spát, protože ráno jsme museli vyrazit domů.

Protože čtete tyto řádky, tak i domů jsme dorazili ve zdraví. Celé čtyři dny nás provázelo pěkné počasí, příjemní lidé a perfektně zorganizovaný turnaj, na který, věřím, budeme mít spoustu pěkných vzpomínek.

Jirka

LETNÍ FLORBALOVÁ SOUSTŘEDĚNÍ

Během letních prázdnin proběhly v našem středisku na Šumbarku dvě třídní florbalová soustředění.

První, určené pro mladší žáky - roč. narození 2002 a mladší, proběhlo ve dnech 28. - 30. 7. Bylo určeno hlavně pro začátečníky a bylo zaměřeno na výuku florbalových pravidel a signálů rozhodčího, na výuku základních florbalových technik a kondiční přípravě. Soustředění bylo zpestřeno také soutěžemi a společným zpěvem. Této prázdninové akce se zúčastnilo 13 zájemců.

Druhé soustředění bylo určeno pro starší žáky roč. narození 2001 až 1999. Tady se sešli již zkušenější zájemci s dlouholetou zkušeností s florballem. Zde se precizovala jak znalost florbalových pravidel, různých technik, kombinační hra a taktika, tak nedílnou součástí byl kondiční trénink a výuková videa.

Soustředění bylo zpestřeno fotbalovými zápasy a zúčastnilo se ho 14 hráčů.

Lubomír
Děcký

„Narodil jsem se 16. srpna 1815 v Becchi blízko Castelnuova d’Asti. Otec Francesco byl vdovec a podruhé se oženil s Markétou Occhienovou a s ní měl dva syny Josefa a Jana. Z prvního manželství se narodil Antonín. Ve dvou letech jsem ztratil otce. Zemřel na zápal plic.

V devíti letech jsem měl sen, který rozhodl o mém povolání. Nádherná Paní a Pán mě ukázali cestu a mé pole působnosti uprostřed opuštěné mládeže.

V 16 letech jsem začal pořádně studovat. Dříve jsem studoval u dona Calossa, ale po jeho smrti byla dvouletá přestávka. V roce 1841 jsem ukončil studia teologie a byl jsem vysvěcen na kněze. Už tenkrát jsem poznal dona Cafassa, svého rodáka, který mi doporučil další studia morální teologie na turínském diecézním institutu. Během svých studií jsem chodil do turínských věznic a připravoval vězně na svátosti.

8. prosince 1841 jsem začal svou oratoř s malým chlapcem Bartolomějem Garellim jedním Zdrávas Maria a tím jsem rozjel apoštolátní dílo mezi mládeží. Pomalu jsem se stal otcem 400 chlapců, kteří čekali jen na mé znamení a byli schopni udělat cokoliv řeknu. Stal jsem se tak trochu nepřitelem vlády, která měla strach, že bych učinil revoluci. Ale mojí touhou byla spása každého chlapce. Má politika byla politika Otčenáše. Velkého přítele a podporovatele mého díla jsem našel v arcibiskupu Fransonim, ale i ten musel do vyhnanství. Velkým mým pomocníkem se stal kněz Borel, bez jehož pomoci bych nedokázal rozjet tak velké dílo. Také mi pomáhal don Cafasso, můj zpovědník a ochránce všech vězňů odsouzených na smrt. V blízkosti tohoto světce jsem se naučil hlubokému vztahu k opuštěnému a zbídačenému člověku.

Svou kongregaci jsem svěřil do rukou Panny Marie Pomocnice křesťanů a svatého Františka Saleského.

Mým životním mottem bylo: **„Dej mi duše, ostatní si vezmi!“**, a heslo řeholních řádů: Modli se a pracuj, jsem změnil na **„Práce je modlitba“**. Tím se otevírá cesta ke svatosti všem lidem bez rozdílu stavu.

Další charakteristikou mého života byla **radost**. Radost pramení z víry v Boha a víra s radostí spojená vytváří rodinnou atmosféru pro mladé. Radost se projevuje v hluboké zbožnosti k Panně Marii a v častém přistupování ke svátosti smíření a eucharistii. Vždycky jsem vedl své mladé k věrnosti svatému Otci. Na těchto základech vyrostla salesiánská rodina.

V roce 1872 byla založena salesiánská ženská větev Dcery Panny Marie Pomocnice křesťanů, v roce 1875 jsem vyslal první salesiánskou misijní výpravu do Ameriky, v roce 1876 byla založena společnost Salesiánských spolupracovníků a v roce 1877 se začíná tisknout Salesiánský věstník. Ke konci svého života jsem pochopil slova nádherné Paní, která mi ve snu řekla: „Ve svůj čas všechno pochopíš.“ S Její pomocí se podařilo vybudovat velké boží dílo. Na konci mého života jsem dostavěl baziliku Božského Srdce v Římě. To bylo moje poslední dílo.“

Don Giovanni Bosco

31. ledna 1888 v ranních hodinách Don Bosko vydechl naposled.

Jindřich Honěk, ASC

ředitel

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA I, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01 TEL. 596 810 145 VYŠLO: 30. 9. 2014